

Er was eens

Er was eens, toch wel lang geleden in 1985, een Amsterdamse jongen die had besloten wiskunde te gaan studeren aan de UVA. Net van school, twee diploma's op zak (HAVO/VWO). Eigenlijk moest hij opkomen voor militaire dienst, maar daar had hij uitstel voor gekregen. Hopelijk zou dat omgezet kunnen worden in afstel, maar dat was van later zorg. In het eerste jaar van zijn studie leerde hij, behalve de eerste beginselen van de wiskunde, een meisje kennen, en al snel bloeide er iets moois tussen die twee. In 1986 kwam er een kamer beschikbaar in een studentenflat, vlakbij de universiteit. De vrijheid, het studentenleven, eigen kamer, een vriendin en een leuke studie: het kon niet beter. Enkele jaren later werd de stap gewaagd naar het samenwonen. Zijn vriendin had inmiddels een plaats als TWAIO ¹⁾ gekregen aan de UVA en er was wat meer financiële zekerheid.

Tijdens de studie werkte hij veel op de Apple Macintosh pc's en op de terminals van het SARA rekencentrum. In 1991 deed de eerste pc zijn intrede in huiselijke kring: een supersnelle 386. Hij kon toen nog niet vermoeden dat computers zijn latere werk en leven zouden beïnvloeden en beheersen. In de loop van de studie had hij een voorliefde voor toegepaste wiskunde ontwikkeld. Het was daarom ook niet vreemd dat hij een onderwerp uit de praktijk koos om op af te studeren. Onder begeleiding van dr. E. Dooijes en prof. dr. E. de Jager schreef hij een scriptie over de Wigner-Ville distributie. Eind 1991 legde hij na zes volle studiejaren met succes het doctoraalexamen af.

De vreugde van het behalen van het examen was echter van korte duur. De beschermende macht van het Koninkrijk der Nederlanden, ofwel Defensie, vond het toch nodig dat de dienstplicht werd vervuld. Hij was nu eenmaal geen 'gewetensbezwaarde' en dus zat er voor hem niets anders op dan zichzelf in het groen te hijsen en er

---

¹⁾ assistent in opleiding voor twee jaar om te werken aan een onderzoeksproject

het beste van te maken. Gelukkig viel het allemaal reuze mee, het jaar was zo voorbij. Of het ook een nuttig jaar was.....? Het eerste half jaar na de diensttijd, in 1993, was er een van onzekerheid. De economie was slecht en een goede baan, waarbij een achtergrond van toegepaste wiskunde gevraagd werd, was moeilijk te vinden. Via een uitzendbureau kwam hij bij de gemeente Leiderdorp, afdeling Woonruimte zaken, terecht. De werkzaamheden beperkten zich eerst tot het afhandelen van huursubsidieaanvragen, wel iets anders dan Wigner-Ville en differentiaalvergelijkingen.... Desondanks beviel het van beide zijden goed en na de uitzendperiode werd hem een vast contract aangeboden. Ruim twee jaar hield deze werkrelatie stand. Het jaar 1993 was nog in een ander opzicht een vreugdevol jaar, want hij en zijn vriendin gaven elkaar het ja-woord. Dit werd gevierd met een groot feest waarvan familie en vele vrienden en collega's getuige zijn geweest.

Aangezien werken bij een gemeente zeker niet zijn eerste keuze was en ook niet in het verlengde van zijn studie lag, keek hij regelmatig uit naar een andere baan. In de jaren 1995 en 1996 begon de markt weer aan te trekken, vooral in de IT. In 1996 stapte hij over naar Pink Elephant (nu Pink Roccade), gespecialiseerd in ICT dienstverlening. Zijn eerste job was het mee helpen opzetten van een complete Nationale Help Desk bij Moret Ernst & Young, waarna hij vervolgens doorstroomde naar het team Technische Ondersteuning. Met deze job werd de basis gelegd voor zijn verdere carrière. Na ruim twee en een half jaar werd hij gedetacheerd bij Incassoburo Intrum Justitia, in de functie van teamleider van de Service Desk (internationaal). Daar leerde hij ook zijn huidige baas kennen, want ruim een jaar later, in 2000, werd hij 'meegenomen' naar zijn huidige werkgever: Omron Europe BV. Vier jaar lang bekleedde hij de functie van teamleider Service Desk (internationaal). Zijn huidige job is Technical Support Engineer in binnen- en buitenland op het gebied van PC's, servers, netwerk en software.

De zaken gaan goed op het werk. Thuis trouwens ook. Hij is nog steeds gelukkig getrouwd, ze hebben samen drie prachtige dochters, en ze wonen in een heel mooi huis. En, ze leefden nog lang en gelukkig.

Het klinkt als een sprookje, maar zo is het niet bedoeld. Het is mijn leven in een notendop. Na mijn studie heb ik vrijwel niets meer met wiskunde gedaan, en zeker niet met Wigner Ville distributies. De enige band die ik met de wiskunde nog heb is dat ik bijles geef aan twee (HAVO/VWO)kinderen uit de straat. Geluid- en beeldfrequenties zie ik nog regelmatig als ik digitale videobeelden samen met muziek tot een mooie film monteert. De huiselijke PC is geen 386 meer! Tijdens mijn studie ben ik analytisch gevormd en heb ik ook een bepaalde manier van denken en probleem aanpakken geleerd. En dat kan ik nog bijna dagelijks toepassen, zowel thuis als op mijn werk. Wellicht was dat met een andere studie ook gelukt. Wie zal het zeggen?

Norbert Entken
NorbertEntken@eu.omron.com